

Vlè. Festival de Jazz de Terrassa

Sembla ser que enguany, el Festival de Jazz de Terrassa, s'ha abocat de ple la modernitat.

Ha sigut un any d'innovacions. Primer amb un relleu d'escenari, de Cinema Rambla, s'ha anat a parar al "Museu de la Ciència", una antiga fabrica que de ben segur, els responsables de l'Ajuntament remodelaran, però que francament enguany, donava una impressió una mica pobra, i amb una acústica malaudament bastant deficient, i per altra banda, l'organització va jugar-s'ho tot a una carta, en incloure a les actuacions importades, la més rabiosa actualitat.

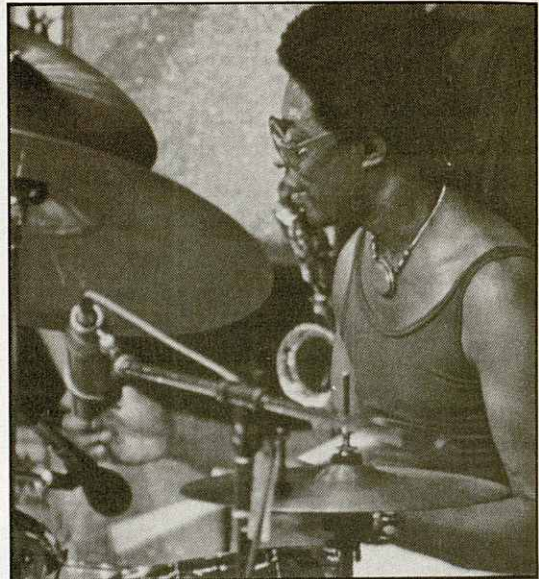
La columna vertebral del festival, segueix estant constituïda pels nou concerts, diguem-ne importants, que sempre ha fixat l'organització, més tot el que s'aplega al seu costat, ja sigui jazz autocton, que s'executa d'una manera gratuïta a les places i locals de la ciutat, mes algunes sessions cinematogràfiques, centrades en l'onada jazzística.

Precisament el dos de març, va obrir-lo el grup "Bass Desires", amb l'antic membre dels "Weather Reaport", Peter Eskine a la bateria, Marc Johnson, ex Bill Evans i Stan Getz, al baix, Bill Frisell i John Scofield a les guitarres. Podem dir, que el millor va ésser el baixista Johnson, ben acompanyat en tot moment per Erskine. Scofield bastant fred, i Frisell, original amb els pedals

El dia sis, Celia Cruz i "La Sonora Matancera", els dos mítics noms de la salsa cubana, es varen retrobar per oferir als presents, una bona injecció de ritme i optimisme, i de passada, obrir el nou local que substitueix el "Cinema Rambla".

Ja el vuit, es donava pas a blues, de la mà d'un mite, "Champion" Jack Dupree al piano i Jerry Ricks a la guitarra. I a la segona part, blues electric amb "Magic Slim" i el seu grup de Xicago els "Teardrops". Decibels per a donar i vendre.

En el següent concert, dia tretze, es donava el relleu als boppers, McCoy Tyner al piano i Jackie McLean al saxo, hereus vius de Coltrane i de

Louis Hayes

Parker respectivament, ben ajudats de Avery Sharpe al baix del gran Louis Hayes a la bateria.

Wayne Shorter i el seu nou grup elèctric, el dia catorze, amb aureoles sonores a l'estil dels W.R. amb Jim Bear als teclats, Carl James al baix, Terry Linne Carrington a la bateria, i Marilyn Mazur a la percussió.

El dia dinou, varem tenir sessió a dos trios eminentment acustics; Per una part, Joaquin Kühn/Daniel Humair/ Jean François Jenny Clark, i per l'altre el trio de Michel Camilo; Jazz-Fusio a dues bandes i acustic!

El bateria Elvin Jones, també marcat per Coltrane, amb el seu "Jazz Machine", el dia vint-i-un, amb arrels orientals, ja que últimament co.labora amb el pianista Fumio Karashima; Amb ells dos, Pat La Barbera i Courtney Pine, saxos, i Andy McKee al baix. Sense cap mena de dubtes, un dels millors concerts.

I l'esperat Carla Eley sextet per el penúltim dia, el